

MBS088

ARIEL HUNGARY - BIBLIATANÍTÁSOK

AZ EMBER BUKÁSA

Dr. Arnold Fruchtenbaum

BIBLIATANITASOK@GMAIL.COM

Tartalomjegyzék

BEVEZETÉS

I. AZ ÁRTATLANSÁG ÁLLAPOTA

- A. Az ember eredeti állapota
  - 1. Megerősítetlen szentsége
  - 2. Az ellentétes döntés hatalma
  - 3. A teremtés feletti uralma
  - 4. Közössége Istennel
- B. Az ember eredeti környezete
- C. Az ember eredeti felelőssége
- D. Az ember próbaideje
  - 1. A próba
    - a. A próba tárgya
    - b. A próba természete
    - c. A próba célja
  - 2. Időtartam
  - 3. Cél

II. A KÍSÉRTÉS

- A. Az Írás
- B. A kísértés természete
  - 1. A fejlődés
  - 2. A kísértés területei
  - 3. A helytelen vágyak létrehozása
- C. A nagymérvű büntetés oka

III. A BUKÁS

- A. A bibliai feljegyzés
- B. Az önmegigazítás
- C. Azonnali következmények
- D. Következmények az üdvtörténeti korszakokra

IV. A KÖVETKEZMÉNYEK

- A. Az ember Istenhez fűződő viszonya
- B. Az ember viszonya környezetéhez
- C. Az ember viszonyulása a testéhez
- D. Az ember viszonyulása saját természetéhez
- E. Az ember viszonyulása vétkéhez
- F. Az ember viszonyulása a büntetéshez

És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert a mely napon ejéndel arról, bizony meghalsz.

I. Mózes 2:16-17

BEVEZETÉS

Ez a tanulmány az ember bukását tanulmányozza, amellyel négy kategóriában foglalkozunk: az ártatlanság állapota, a kísértés, a bukás és a következmények.

I. AZ ÁRTATLANSÁG ÁLLAPOTA

Az első kategória az ártatlanság állapotát érinti; az ember bukás előtti állapotát. Itt négy dolgot kell megemlítenünk: az ember eredeti állapotát, környezetét, felelősségét, és próbaidejét.

A. Az ember eredeti állapota

Az ember eredeti állapotával kapcsolatban négy pontot vizsgálunk: megerősítetlen szentségét, képességét az ellentétes döntésre, uralmát a teremtés fölött, és az Istennel való közösségét.

1. Megerősítetlen szentsége

Az ember eredetileg érett és tökéletes állapotban teremtett. Az ártatlanság korában az ember két dologgal rendelkezett: eredendő igazságossággal és Isten képével.

Az eredendő igazság három részből állt: először is, tökéletes harmónia és Istennek való alávetettség jellemezte az ember teljes valóját; másodsor, ismeret, igazság, és szentség jellemezte (Efézus 4:24, Kolossé 3:10); s harmadszor, passzív állapotban lévő erkölcsi normákat is tartalmazott. Mindez azt jelentette, hogy az ember eredeti állapotában ártatlan volt minden rossz cselekedetre. Teológiailag ezt „megerősítetlen teremtményi szentségnek” nevezik. Szentnek teremtett, ám a szentsége még nem esett át próbatételre; ezért megerősítetlen szentség volt. Ez természetesen nem a Teremtő szentsége volt, hiszen ő képtelen vétkezni, hanem a teremtményi szentség, amely képes az engedetlenségre és a bűnre. Isten képtelen büntetni, ám az ember eredeti állapotában képes volt erre. Ezért volt ez megerősítetlen, teremtményi szentség.

Isten képe az emberben magában hordoz bizonyos jellemzőket a külső képből csakúgy, mint a belsőből, és itt négy dolgot kell megfigyelnünk: először is, Istennek azokra a jellemzőire utal, amelyek az emberre is igazak; másodsor, létezett egy olyan jellemző, ami ma már nem működik, ez pedig a megerősítetlen teremtményi szentség, amely a bukás során elveszett; harmadszor, léteznek olyan jellemzők, amelyekben Isten és ember egyaránt osztozik, így például az ember rendelkezik Isten képével, bár a kép sérült; és negyedszer, bár Isten képe az emberben sérült, azért annyi még maradt belőle, ami alapján az embernek megparancsolták, hogy e szerint tisztelje embertársát. Isten képének tartalma az emberben nem fizikai hasonlóság, hanem személyes, lelki, erkölcsi, társadalmi, és a tekintély terén lévő hasonlóság.

2. Az ellentétes döntés hatalma

Az ártatlanság korában Ádám második vonása az, hogy megvolt a képessége vétkezni, illetve nem vétkezni. Teológiailag ezt az „ellentétes döntés hatalmának” nevezik, vagyis azon képességnek, hogy természete ellenére képes döntést hozni. Ádám szent és tökéletes volt, ám képes volt tökéletlen és nem szent döntés meghozatalára. Még Isten sem képes erre. A Biblia egyértelműen azt tanítja, hogy Isten természetétől fogva képtelen a bűnre. Ilyen Isten jelleme. Ádám azonban, eredeti állapotában képes volt vétkezni, vagy nem vétkezni.

3. A teremtés feletti uralma

Az ártatlanság korában az ember harmadik jellemzője az volt, hogy uralkodott a teremtés felett. Eredetileg Sátán rendelkezett a bolygó fölötti hatalommal, ám ezt bukása során elveszítette. Isten emiatt új fajt teremtett, az embert, és neki adta ezt a hatalmat. Ádám hatalmat kapott a föld felett, és uralkodott a teremtésen (I. Mózes 1:26, Zsoltárok 8:6-9, Zsidókhhoz írt levél 2:5-8).

4. Közössége Istennel

Az ártatlanság korában az ember negyedik jellemzője az volt, hogy közössége volt Istennel. I. Mózes 3:8 így szól: *És meghallák az Úr Isten szavát, a ki hűvös alkonyatkor a kertben jár vala;*

Isten rendszeresen, minden nap megjelent Ádámnak és Évának valamilyen látható formában *hűvös alkonyatkor*, vagyis naplementekor, és közösségben voltak. Az ártatlanság eredeti állapotában az embernek töretlen közössége volt Istennel, s ezt a szemtől-szembeni találkozás során gyakorolták nap mint nap, rendszeresen.

B. Az ember eredeti környezete

Az ártatlanság állapotában az ember eredeti környezetét I. Mózes 2:8-15 írja le: *És nevelte az Úr Isten a földből mindenféle fát, tekintetre kedvest és eledelre jót, az élet fáját is, a kertnek közepette, és a jó és gonosz tudásának fáját. Folyóvíz jó vala pedig ki édenből a kert megöntözésére; és onnét elágazik és négy főágra szakad vala. Az elsőnek neve Pison, ez az, a mely megkerüli Havilah egész földét, a hol az arany terem. És annak a földnek aránya igen jó; ott van a Bdellium és az Onix-kő. A második folyóvíz neve Gihon; ez az, a mely megkerüli az egész Khús földét. És a harmadik folyóvíz neve Hiddekel; ez az, a mely Assiria hosszában foly. A negyedik folyóvíz pedig az Eufrátes. És vevé az Úr Isten az embert, és helyezteté őt az éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt.*

Az ember környezete éden kertje volt. A kertben bőségben voltak az embert ellátó, különböző gyümölcsfák, valamint az *élet fája*, ami magát az életet tartotta fenn. Ráadásul bár a munka része volt az eredeti környezetnek, mégsem volt fáradságos. A munka szükségszerű volt, ám könnyű.

C. Az ember eredeti felelőssége

Az ember felelősségét az ártatlanság állapotában két pontban foglalhatjuk össze: először is, köteles volt gondozni és őrizni a kertet (I. Mózes 2:15), másodszer pedig engedelmeskednie kellett Istennek (I. Mózes 2:16-17).

D. Az ember próbaideje

Ártatlan állapotában az ember próbaidő alatt állt. Ez a próbaidő három dolgot foglalt magában: a próbát, az időtartamot és a célt.

1. A próba

Maga a próba három dolgot tartalmaz: a próba tárgyát, annak természetét és célját.

a. A próba tárgya

A próba tárgya a *kert közepében* lévő két fa volt. Az egyik fa az *élet fája* volt, melyen keresztül örök élet adható. Amennyiben Ádám kiállta volna a próbaidőt, akkor ehetett volna az élet fájáról, attól a perctől kezdve örök élete lehetett volna, és soha nem látott volna halált. A másik fa a *jó és gonosz tudásának fája* volt. Erről a fáról enni azt jelenti, hogy Ádám tapasztalati tudást szerzett volna a jó és gonosz közötti különbségről. Nem pusztán elméleti tudásról, hanem tapasztalati tudásról van szó. Az engedetlenség miatt keserű, tapasztalati módon tudták, hogy a mi a gonosz, és miben különbözik a jótól. Amint ettek erről a fáról, hatalmukban állt gonoszat tenni, ám képtelenek voltak azt a jót tenni, ami Isten előtt elfogadottá tette volna őket.

b. A próba természete

A második dolog magának a próbának a természete, amelyről I. Mózes 2:16-17 számol be: *És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert a mely napon ejéndel arról, bizony meghalsz.*

A próba természete igen egyszerű volt: az ember a kert minden egyes fájáról ehetett egy fa kivételével. Ide tartozott az élet fája is, bár nyilvánvaló, hogy az ember még nem evett az élet fájáról, s valószínűleg létezésének eme korai szakaszában még nem volt szüksége. Kizárólag egyetlen tiltó parancsot kapott: *a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél.*

A próba kiterjedése igen korlátozott volt. Például szó sem lehetett kapzsiságról, hiszen ő volt a föld ura. Nem jöhetett szóba az erkölcstelenség sem, hiszen az egyetlen létező nő volt a felesége. Az egyetlen hibalehetőség Isten akaratának megtagadása volt. A próbát úgy bukhatta el, ha engedetlen Isten akaratának. A próba kiterjedése tehát nagyon korlátozott volt. Nem volt különleges oka annak, hogy miért ne sikerülhetett volna kiállnia a próbát.

c. A próba célja

A próba célja próbaidőre szólt annak érdekében, hogy az ember megszilárdítatlan, teremtményi szentségét meg lehessen próbálni.

2. Időtartam

A próbaidő időtartama átmeneti volt. Egy idő után a próbaidő megszűnt volna.

3. Cél

A próbaidő célja az volt, hogy megszilárduljon az ember teremtményi szentsége. Így az ember bűnre való képessége megszűnt volna, és többé nem lett volna képes bűnt elkövetni.

A próba időszakát két pontban lehet összefoglalni. Először is, ha az ember átment volna a próbán, a próbaidő végül véget ért volna. Másodszor, amint elkötelezte volna magát, és ellenállt volna Sátán kísértésének, az ember számára véget ért volna a próbaidő, és az állandó fiúság helyzetébe lépett volna akkor, amikor eszik az élet fájáról. Ez történt volna, ha Ádám nem evett volna arról a fáról.

II. A KÍSÉRTÉS

Az ember bukására vonatkozó második kategória a kísértés, ami előidézte magát a bukást. Ezt három egységben vitatjuk meg: az Írásban, a kísértés természetében, és a büntetés okában.

A. Az Írás

I. Mózes 3:1-6 foglalkozik részletesen a kísértéssel: *A kígyó pedig ravaszabb vala minden mezei vadnál, melyet az Úr Isten teremtett vala, és monda az asszonynak: Csakugyan azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek? És monda az asszony a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk; De annak a fának gyümölcséből, mely a kertnek közepette van, azt mondá Isten: abból ne egyetek, azt meg se illessétek, hogy meg ne haljatok. És monda a kígyó az asszonynak: Bizony nem haltok meg; Hanem tudja az Isten, hogy a mely napon ejéndetek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek mint az Isten: jónak és gonosznak tudói. És látá az asszony, hogy jó az a fa eledelre s hogy kedves a szemnek, és kívánatos az a fa a bölcsességért: szakaszta azért annak gyümölcséből, és evék, és ada vele levő férjének is, és az is evék.*

B. A kísértés természete

A kísértés természetére vonatkozóan három dolgot említhetünk meg: a kifejlődést, a kísértés területeit, és a helytelen vágyak létrehozását.

1. A fejlődés

Először is, három lépcsős folyamatról van szó. Az első lépés az ártatlan vágyak felkeltése volt. Az első vers így ír: *Csakugyan azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek?* Az evéssel magával semmi gond nem volt, az ártatlan vágy. Valójában Isten mondta nekik, hogy a kert bármely fájáról ehetnek, egy kivételével!

A folyamat második lépése az Isten Igéjébe helyezett kétség volt. „Isten valóban ezt mondta?” Hirtelen kétely jelent meg Isten Igéjét illetően.

Az Isten Igéjét illető kétség vezetett a folyamat harmadik lépéséhez, ami Isten Igéjének megtagadása volt a 4. versben: *És monda a kígyó az asszonynak: Bizony nem haltok meg.* I. Mózes 2:17-ben Isten azt mondta, hogy ha esznek erről a fáról, akkor bizonyosan meghalnak, ám itt, a negyedik versben megtagadják azt, amit Isten mondott, megtagadták Isten Igéjét.

A kísértéskor ezen a tipikus folyamaton esnek át általában az emberek. Egy ártatlan vágy felkeltésével indul az egész, ám annak kielégítése történhet helyes és helytelen módon is. Amint valaki helytelen módon gondol vágyának betöltésére, elkezd megkérdőjelezni Isten Igéjét, s aztán az, amit először csupán kétségbevont, végül egyértelmű tagadáshoz vezet.

2. A kísértés területei

A kísértés természetére vonatkozó második dolog az, hogy kiterjedt az I. János 2:14-16-ban felsorolt összes területre: a test kívánságára, a szem kívánságára, és az élet kérdésére. A 6. versben látjuk, hogy a kísértés mindezen a három területen megtörtént.

Először is a test kívánsága területén: *És látá az asszony, hogy jó az a fa eledelre.* Ha éhes lett volna, éden kertjének számtalan fájáról ehetett volna, bármely fa gyümölcsével megeléghette volna az éhségét. Az a fa jó volt az eledelre, de a többi fa is ugyanolyan jó volt az eledelre. A test kívánsága hirtelen belépett a képbe, és Éva úgy érezte, hogy azt kizárólag ezzel a gyümölccsel elégítheti meg, semmi mással.

Másodszor, a szemek kívánsága tekintetében a fa *kedves volt a szemnek.* A kísértés előtt Éva nem feltétlenül vette észre, hogy ez a fa szemet gyönyörködtetőbb lenne a többinél, ám hirtelen a tiltott dolog lett a leggyönyörűbb.

A harmadik terület az élet kérdése volt, *kívánatos az a fa a bölcsességért*. A bölcsesség megszerzésének voltak más módjai is, ám Éva most olyan akart lenni, mint Isten. Ez a vágy okozta Sátán bukását. Ézsaiás 14:14-ben kifejezte ezt a vágyát: *Felibök hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magassághoz*. Most Éva ugyanezt a vágyat fejezte ki, olyan akart lenni, mint Isten, *jónak, és gonosznak tudója*.

3. A helytelen vágyak létrehozása

A kísértés természetével kapcsolatos harmadik dolog az, hogy helytelen vágyakat hozott létre. Itt ismét három dolgot említhetünk meg. Először is, létrehozta a vágyat arra, hogy azzal rendelkezzen, amitől Isten tiltotta (1-3 versek). Isten ezt a bizonyos fát tiltotta tőlük, s most épp erre vágytak.

Másodszor, a kísértés létrehozta azt a vágyat, hogy azok legyenek, akiknek Isten nem szánta őket (4-5 versek). Istennek nem az volt a szándéka, hogy olyanok legyenek, mint ő; embereknek teremtette őket, nem isteneknek.

Harmadszor, ez a kísértés vágyat ébresztett bennük az iránt, amit Isten nem leplezett le (6. vers). Kísérlet volt ez valamiféle rejtett ismeret megszerzésére, s ez lett az első az okkult világában, amelynek során leleplezetlen vagy rejtett ismeretre vágytak. Itt is, mint az okkult világában, magával Sátánnal van dolgunk.

C. A nagymérvű büntetés oka

Miért e nagy büntetés egy olyan egyszerű bűnért, ami egyetlen parancs megszegéséből állt? Itt négy dolgot kell megemlítenünk. Először is, jelentéktelennek tűnő parancs volt, ám az engedelmség lényegének próbája volt. Ha képtelenek Isten egy apró parancsának engedelmeskedni, hogyan lehetne bízni abban, hogy egy nagyobb parancsnak engedelmeskednek?

Másodszor, a külső parancs nem volt sem önkényes, sem jelentéktelen, hanem az emberi akaratot próbálta meg Isten állításához képest, miszerint övé minden uralom és ő mindennek a tulajdonosa. Tehát nem jelentéktelen vagy önkényes parancsról van szó. Arra irányuló próba volt, hogy az ember akarata aláveti-e magát Isten uralmának.

Harmadszor, a parancsal járó szankcióból kiderül, hogy az ember nem volt tudatlan a parancs jelentését vagy fontosságát illetően. Pontosan tudta, hogy mi a parancs, és azt is, hogy ennek a bizonyos parancsolatnak a megszegése mivel jár együtt. A parancshoz kapcsolódó következmény tehát megmutatja, hogy az ember nem maradt tudatlan annak jelentését vagy a fontosságát illetően.

Negyedszer, az engedetlenség tette megmutatta, hogy az ember akarata elidegenedett Istentől, és romlottá vált; lázadásnak kitett akarat volt. Mivel az engedetlenség rámutatott az Istentől elidegenedett, romlott akaratra, amely lázadásban élt, ezért volt a büntetés olyan nagymértékű.

III. A BUKÁS

A harmadik kategória magára a bukásra vonatkozik, melynek kapcsán négy dolgot figyeljünk meg: a bibliai feljegyzést, az ön-megigazítást, a következményeket és a rendelkezésbeli következményeket.

A. A bibliai feljegyzés

Az ember bukása nagyon is fontos része a bibliai feljegyzésnek. Az ember bukásáról szóló feljegyzés nélkül a Bibliának egyáltalán nem lenne értelme. Nagyon is szerves része a bibliai feljegyzésnek. Ez Mózes I. könyve után igaz mind az Ó-, mind az Újszövetségre. Nézzünk meg néhány példát:

Jób 15:14: *Micsoda a halandó, hogy tiszta lehetne, és hogy igaz volna, aki asszonytól születik?*

Jób 20:4-5: *Tudod-é azt, hogy eleitől fogva, mióta az embert e földre helyeztette, az istentelenek vígassága rövid ideig tartó, és képmutató öröme egy szempillantásig való?*

Jób 31:33: *Ha emberi módon eltitkoltam vétkeimet, keblembe rejtve bűnömet:*

Prédikátor könyve 7:29: *Hanem lásd, ezt találtam, hogy az Isten teremtette az embert igaznak; ők pedig kerestek sok kigondolást.*

Róma 5:12-21: *Annakokáért, miképen egy ember által jött be a világra a bűn és a halál, és akképen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vétkeztek; Mert a törvényig vala bűn a világon; a bűn azonban nem számíttatik be, ha nincsen törvény. Úgyde a halál uralkodott Ádámtól Mózesig azokon is, a kik nem az Ádám esetének hasonlatossága szerint vétkeztek, a ki ama következőnek kiabrázolója vala. De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a bűneset; mert ha amaz egynek esete miatt sokan haltak meg, az Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék, mely az egy ember Jézus Krisztusé, sokkal inkább elhatott sokakra. És az ajándék sem úgy van, mint egy vétkező által; mert az ítélet egyből lett kárhozattá, az ajándék pedig sok bűnből van igazulásra. Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, kik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővülködésében részesültek. Bizonyára azért, miképen egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozatt: azonképen egynek igazsága által minden emberre elhatott az életnek megigazulása. Mert miképen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek: azonképen egynek engedelmissége által sokan igazakká lesznek. A törvény pedig bejött, hogy a bűn megnövekedjék; de a hol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik: Hogy miképen uralkodott a bűn a halálra, azonképen a kegyelem is uralkodjék igazság által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által.*

I. Korinthus 15:21-22: *Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is.*

II. Korinthus 11:3: *Félek azonban, hogy a miként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességtől.*

I. Timóteus 2:13-15: *Mert Ádám teremtett elsőnek, azután Éva. És Ádám nem csalattatott meg, hanem az asszony megcsalattatván, bűnbe esett: mindazáltal megtartatik a gyermekszüléskor, ha megmaradnak a hitben és szeretetben és a szent életben mértékletességgel.*

Ezekből a példákból nyilvánvaló, hogy még akkor is, ha az I. Mózesben szereplő beszámolón túllépünk, az ember bukása nagyon is fontos része a bibliai feljegyzéseknek mind az Ó-, mind

pedig az Újszövetségben. Az Írásban történő események nagy része a bukás tényén alapul. Jesua (Jézus) szolgálatának csakis az ember bukásának fényében van értelme.

B. Az önmegigazítás

Az ember bukásával kapcsolatban a második dolog az a folyamat, amit az ember saját tetteinek megigazítására alkalmazott I. Mózes 3:6-ban: *És látá az asszony, hogy jó az a fa eledelre s hogy kedves a szemnek, és kívánatos az a fa a bölcsességért: szakaszta azért annak gyümölcséből, és evék, és ada vele levő férjének is, és az is evék.*

Éva háromféleképpen igazította meg azt, hogy evett. Először is látta, hogy a fa *jó az eledelre*, és azt mondta: „Ez jó étel, és nem látom okát annak, hogy miért ne ennék róla”. Másodszor, *kedves volt a szemnek*, esztétikai értékkel bírt. Így Éva azt mondta: „Miért ne élveznénk az élet szépségét?” Harmadszor, a fa *kívánatos a bölcsességért*”, ezért Éva így szólt: „Miért baj az, ha valaki bölcsőbb akar lenni?” Éva így háromféleképpen is megigazította tettét, és maga az evés az engedetlenség tette volt. Ezután pedig *ada vele levő férjének is, és az is evék.*

C. Azonnali következmények

A bukással kapcsolatos harmadik dolog az, hogy négy azonnali következmény követte. Először is, a 7. versben látjuk, hogy azonnal érezték a szégyent és a bűntudatot. Egészen eddig meztelenek voltak, ám ez most először jelentett számunkra gondot.

Másodszor, a 8. versben megpróbáltak elbújni Istentől, ez volt a kívánságuk. Előtte soha nem próbáltak meg elbújni Istentől, hiszen Isten rendszeresen megjelent előttük valamilyen látható módon hívős alkonyatkor. Most először fordult elő, hogy amikor meghallották Isten hangját, hirtelen arra vágytak, hogy elbújjanak.

A harmadik azonnali következmény az ítélet volt, amely négy lényre hatott el: a kígyóra, aki hagyta, hogy Sátán használja, Sátánra, az emberre és a nőre.

A negyedik azonnali következmény az volt, hogy kiűzték őket éden kertjéből.

D. Következmények az üdvtörténeti korszakokra

A bukással kapcsolatos negyedik dolog az, hogy üdvtörténeti következményekkel is járt. Először is, a bukás átmenetet jelentett az első, az ártatlanság korszakából, a második, a lelkiismeret üdvtörténeti korszakába.

A második következmény az, hogy az édeni szövetség végét jelentette. Ekkor történt meg, hogy a Biblia nyolc szövetségéből az elsőt megszegték és lezárták.

A harmadik az ádám szövetség beiktatása volt, amely a Biblia nyolc szövetsége közül a második.

IV. A KÖVETKEZMÉNYEK

Az ember bukásával kapcsolatos utolsó kategória az ember kapcsolataira gyakorolt következményekkel foglalkozik hat területen: Istennel, a környezetével, a testével, a természetével, bűntudatával, és a büntetésével.

A. Az ember Istenhez fűződő viszonya

Az első következmény az Istennel való kapcsolatára volt hatással. Ekkor történt, hogy Isten képe az emberben sérült.

B. Az ember viszonya környezetéhez

A második a környezetéhez való viszonyára volt hatással, mely két módon változott. Először is az állatvilágban megjelentek a húsevő állatok. Az ember bukását megelőzően minden állat növényevő volt. A fent említett állatok már léteztek, csak ekkor váltak húsevőkké.

A környezettel való kapcsolatát ért második hatás a természeti világ és a természet megátkozása volt. Emiatt a munka fáradtságossá vált. A könnyű munka helyett megjelent a nehéz munka. A könnyű termelés helyett most már a föld kíméletlenné vált, az embernek tövisekkel és bogáncsokkal, szárazsággal és áradásokkal kellett megküzdenie a 17-19 versek szerint.

C. Az ember viszonyulása a testéhez

Az ember bukásának harmadik következménye a testével kapcsolatban történt. Ettől kezdve az ember ki lett téve a fizikai betegségeknek, és gyengeségeknek. Mindez része a törekeny emberi mivoltának. Helytelen azt tanítani, hogy a világon minden betegséget démonok okoznak. Néhány betegség esetében ez ugyan igaz, de nem minden esetben. A különböző betegségek vagy gyengeségek a bukás eredményeként pusztán az emberi törekenység részei.

Másodszor, az ember inntől kezdve ki lett téve a fizikai halálnak; élete egy bizonyos pontján fizikailag meghalt.

D. Az ember viszonyulása saját természetéhez

A negyedik következmény az ember saját természetére volt hatással, s ez a lelki halál volt. Az ember ettől kezdve lelkileg (spirituálisan) halott, és többé nincs étellel teli, élő, lelki kapcsolata vagy közössége Istennel.

A lelki halálnak két szempontja van: a teljes romlottság és a teljes képtelenség. Az első szempontot, vagyis a teljes romlottságot kétféleképpen határozhatjuk meg az alapján, hogy mi és mi nem. A negatív oldalon a teljes romlottság nem azt jelenti, hogy az ember olyan rossz, amilyen rossz csak lehet; még rosszabb is lehetne. A teljes romlottság nem azt jelenti, hogy az ember nélküli a lelkiismeret, és híján van bármi jó tulajdonságnak. Nem azt jelenti, hogy az ember minden lehetséges bűnt elkövet, és azt sem jelenti, hogy képtelen jót tenni. A pozitív oldalról a teljes romlottság azt jelenti, hogy az ember képes elkövetni minden létező bűnt. Híján van az Isten iránti szeretetnek és engedelmességnek, amit pedig Isten törvénye megkövetel. Bár az ember nem vétke minden egyes bűnben, a teljes romlottság lényege az, hogy a bűn elhat az ember minden részébe. A teljes romlottság azt jelenti, hogy az ember a bűn rabja, és halott a vétkeiben és bűneiben, a bűn lényének minden részét áthatotta (János 5:42, 8:34; Róma 7:23; Efézus 2:1, 4:18).

A lelki halál második szempontja a teljes képtelenség. Ez azt jelenti, hogy az ember a továbbiakban nem rendelkezik az ellentétes döntés hatalmával, amivel a bukás előtt még rendelkezett. Az ártatlanság ezen állapotában szent és tökéletes volt; dönthetett úgy, hogy engedelmeskedik vagy sem. Ám a teljes romlottság eredményeként most a teljes képtelenség is megjelent. Az embernek többé nincs hatalma ellentétes döntés meghozatalára; természetesen továbbra is képes dönteni, ám döntései nem lehetnek függetlenek természetétől, ami a bűn rabja. Halott a vétkeiben és bűneiben (Efézus 2:1). A teljes képtelenség tehát azt

jelenti, hogy a bűnös egyszerű tettel vagy akarattal nem képes természetében és életében teljes mértékben megfelelni Isten törvényének. Képtelen megváltoztatni alapvető, bűnhöz való vonzalmát Isten szeretetéért cserébe. Az ember a természeti, bukott állapotában képtelen Istennek válaszolni, s képtelen bármely olyan tetre, amely Isten dicséretére tarthatna számot (János 6:44; Róma 7:18, 8:7; I. Korinthus 2:14).

E. Az ember viszonyulása vétkéhez

Az ember bukásának ötödik következménye a saját vétkére gyakorolt hatás. Ez azt jelenti, hogy az ember méltó a büntetésre. Az a tény, hogy az embert bűnösnek nyilvánították azt jelenti, hogy Isten igazságát kötelező érvennyel meg kell elégíteni, mivel Isten törvényét az ember szándékosan megszegte.

Amikor egy embert bűnösnek ítélnék egy büntett elkövetésében, az ítélet egyben azt is jelenti, hogy méltó a büntetésre. Épp ezért köteles a megszegett törvény követelményeit megelégtíteni. Így egy meghatározott bűn esetében például a törvény követelményeit akkor elégítik ki, ha az illető bizonyos időt börtönben tölt, vagy éppen kivégzik. A vétek a bűn objektív eredménye (Róma 1:18, 3:19; Efézus 2:3).

F. Az ember viszonyulása a büntetéshez

A bukás hatodik következménye az ember büntetésére gyakorolt hatás. A büntetés azt a fájdalmat vagy veszteséget jelenti, amelyet a törvényadó igazságának érvényesítéseként közvetlen vagy közvetett módon kimér. Ez a bűnösség ítéletének természetes velejárója. A bűnért való büntetés a halál (Róma 6:23). A büntetés magában foglalja a fizikai halált, a lelki halált, valamint az örök, vagyis második halált. Az egyetlen módja annak, hogy valaki elkerülje a fizikai, a lelki, és az örök halál büntetését, az, ha valaki más fizetségét fogadja el. Jesua a kereszten magára vette a törvény büntetését, s aztán elszenvedte a büntetést helyettünk, így ezt nekünk már nem kell megtennünk. Ha azonban elutasítjuk a Messiást, akkor nekünk magunknak kell elszenvednünk a büntetést.